

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 11

Ročník XVI.

Listopad 2010

Milí farníci a všichni čtenáři Sněžanky, i když je listopad měsícem, kdy pamatujeme na své zemřelé, chtěl bych obrátit vaši pozornost na jinou skutečnost. Snažil jsem se poslední roky chránit své farníky před bezdomovci, zejména před jejich dotěrností a zvláštní představou, že hlavně věřící musejí přispívat na jejich způsob života. Musím podotknout, že se jednalo o lidi, kteří se tady objevovali denně po dlouhou dobu. Nedávno se však stalo, že jsem domlouval bezdomovci, který seděl u dveří kostela s nohou v sádře. Když jsem s ním hovořil, rozplakal se a vyprávěl, že sem přijel za prací z Ukrajiny nebo snad dokonce z Litvy, peníze pravidelně odesílal rodičům, ale teď se mu stal úraz, z ubytovny jej vyhodili, protože neměl na zaplacení a navíc se i nějak přerušilo spojení s rodiči. Plakal a říkal, že ošetření mu dají k úhradě, a on teď má hlad. Hned to změnilo můj názor na něj, přinesl jsem mu jídlo a dělal jsem, že jej u dveří nevidím. Tak se tam objevuje i nadále, než bude zase schopen nějaké práce. Chci se s vámi o tento zážitek podělit, abychom mysleli na naše zemřelé, ale nezapomínali ani na živé. Přeji vám krásný listopad.

menší bratr Antonín

Z FARNOSTI

Modlitba za zemřelé na hřbitově za kostelem bude v neděli 7. 11. 2010. Sejdeme se na nádvoří po mši svatě pro rodiče a děti, asi v 11 hod.

Setkání farnosti

bude v úterý 23. 11. od 19 hod. v Klubu. Nezapomeňme na něco ke kávě.

Svátost nemocných bude v našem kostele udělována 25. 11. 2010 při mši sv. v 8:00. Bude předcházet příprava, a to 23.-24. 11. vždy při mši sv. v 8:00. Prosíme, aby se zájemci hlásili předem v sakristii.

Duchovní obnova pro manželské páry,

kteřou pořádá Centrum pro rodinu, se letos koná v naší farnosti ve Farním klubu. Můžeme tak využít tuto nabídku a zúčastnit se obnovy v sobotu 27. 11. od 9 do 16 hodin. Vede Mons. Karel Herbst. Na závěr od 15:00 bude mše sv. v kapli sv. Michala. Polední občerstvení bude zajištěno. Předpokládaný příspěvek je 120 Kč na pár. Již nyní se mohou manželé přihlašovat formulářem na adrese <http://cpr.apha.cz/> nebo na tel. 220 181 777.

Výroba adventních věnců - v sobotu 27. listopadu 2010 od 16 hodin

Tradiční vyrábění adventních věnců chystá letos opět bratr Kapistrán OFM. Všichni zájemci necht' se dostaví do **ambitu kláštera**. Materiál bude zajištěn. Jako každým rokem zve také **Lucián** všechny děti, které mají chuť vyrobit si nějakou drobnůstku, **do Klubu** – mohlo by se to o Vánocích hodit...

Ozvěny Noci kostelů

Děkujeme všem, kdo přišli na setkání v neděli 17. 10. do Klubu. Těšili a připravili jsme se sice na větší zájem ze strany účastníků, ale i tak bylo setkání radostné a plodné. Spolu s bratry františkány jsme vytypovaly další oblasti, o které by mohla být Noc kostelů v roce 2011 bohatší. S Boží pomocí se těšíme na setkání příští.

Ludmila Jirsová

„Marné lidské namáhání bez Božího požehnání.“

I naše farnost potřebuje prosit o Boží pomoc, abychom dokázali bez přetvářky svědčit o Bohu při příští Noci kostelů, která se bude konat 27. 5. 2011. Na setkání jsme se shodli na tom, že se za tento úmysl budeme společně modlit při adoraci ve čtvrtek 25. 11. spolu s mladými a br. Jakubem.

V prosinci se k tiché modlitbě sejdeme druhý čtvrtek, tj. 9. 12. od 19:00 při adoraci v kapli sv. Michala.

Kdo můžete a cítíte spoluzodpovědnost, přijďte.

Maďarský soubor základní školy Ilyés Gyula v Hévizu

bude účinkovat v sobotu 6. 11. při mši sv. v 18 hodin. Co nestihnou uvést při mši svaté, zazní ještě po ní.

Občanské sdružení Zajíček na koni zve všechny farníky Panny Marie Sněžné k pomoci. Jak nám můžete prospět? V neděli 28. 11. budeme u vás v kostele opět prodávat vánoční pohlednice, které namalovaly naše děti s handicapem. A jako každý rok poputuje výtěžek na pobyty těchto dětí v přírodě. Váš příspěvek nám každoročně pomůže. Moc všem děkujeme... Podívejte se na: <http://www.zajiceknakon.cz/s/i.cpobyty-tabory>.

Markéta Šulcová, tel. 731 009 645

Poděkování

Děkujeme všem, kteří se zapojili letos do "Františkánské burzy". Děkujeme dárcům, děkujeme těm, kteří jste si něco zakoupili, děkujeme všem, kteří jste přišli pomáhat a podpořili tuto akci. Celkový výtěžek ve výši 7.267,- Kč můžeme díky tomu rozdělit potřebným ve farnosti. Pán Bůh zaplať.

H. Podlahová

Dobrá zpráva o Františkánské misi v Liberci 2010

V Liberci se začátkem října uskutečnila, po více jak 60 letech, katolická misie pro město. Pořádali ji bratři františkány ve spolupráci s dalšími členy františkánské rodiny a se zástupci libereckých farností. Misijní tým tvořilo více jak padesát misionářů, z farností se zapojilo okolo dvaceti lidí. Prioritou misie s názvem „Ježíš je náš Pokoj“ byli lidé, kteří o Bohu buď ještě neslyšeli anebo jen zkrlesně či neúplně. Večerních programů se však zúčastňovali i farníci. „*Misie chápeme jako nabídku a svědectví víry, ne agitaci či přesvědčování lidí. Chceme se podělit o to, čím žijeme a co nás naplňuje, co nás činí šťastnými a daruje nám pokoj v duši. A to je pro nás jako křesťany Ježíš. Víme, že to nejsme my, kdo může někoho změnit, ale je to Bůh, kdo se dotýká lidských srdcí, sám a svobodně. My jen svědčíme o tom, jak se dotkl nás, a prosíme, aby se dotkl těch, kdo mu jsou otevřeni.*“, tak charakterizoval smysl misijního týdne jejich hlavní koordinátor br. Jakub Sadílek OFM.

Misionáři se v Liberci sešli již dva dny předem, aby v modlitbě i zcela konkrétně připravili následujících pět intenzivních dnů. Samotné misie začaly mší svatou s otcem biskupem litoměřické diecéze. Mons. Jan Baxant zavítal mezi misionáře, aby je povzbudil a jako nástupce apoštolů, kteří byli vysláni Ježíšem „až na konec světa“, vyslal i je. O situaci v Liberci řekl: „*V Liberci je mnoho lidí, kteří jsou zvědaví. Je zde univerzita, je tu mnoho lidí, kteří by se rádi něco dozvěděli a dost možná, že ještě o křesťanství neměli šanci nic*

kloudného, laskavého a chytrého slyšet. Proto je misie příležitostí, aby se ten, kdo chce, mohl ptát. Aby se kdokoliv mohl přiblížit ke křesťanství. Každá misie je nabídka, podaná ruka. Misijním územím je každé území, kde člověk žije. Pán Ježíš má pro každého člověka něco připraveno. Něco krásného má z křesťanství přijít do každého prostoru..“

Pak už se každý den nesl ve svém rytmu: po celý den byl otevřen stan setkávání ve středu města u obchodního centra Plaza, který byl místem prvního kontaktu s lidmi. Zde krom letáků a pozvánek na další program během týdne, mohl každý dostat některé časopisy, malý svitek s veršem z Písma, prohlédnout si výstavní panely o životě křesťanů na Liberecku, děti zde mohly „poslat SMS do nebe“ na nafukovacím balónku, kreslit si a plnit různé úkoly nebo si zaskákat na trampolíně či se vyfotit v kulisách se sv. Františkem a sv. Klárou. Stánek byl často obležen dětmi, ale přicházeli k němu i dospělí. Někdy misionáři vyšli pár kroků od stánku k místu, kde procházeli lidé. „*Lidé reagovali různě: někteří odmítali jakýkoliv kontakt s misionáři a dávali najevo nezájem o osobu Ježíše, ale také jsme se setkali s přijetím, někteří lidé se sami u nás zastavovali, radostně přijímali pozvánku do kavárny, na modlitbu anebo na večerní program. Stalo se také, že jsme potkávali lidi, kteří hledali pomoc a my jim mohli předat kontakt na kněze či již existující společenství.*“ (Elena Dadová, misionářka, která působila u stánku v centru)

Druhým místem, kde bylo po celý den otevřeno, byla kavárna „U Františka“ v budově arciděkanské fary. Měly ji na starost školské sestry sv. Františka a nabízely každému nápoj a něco sladkého za pouhých deset korun. Součástí kavárny bylo i malé knihkupectví. Kavárna byla místem rozhovorů s lidmi o křesťanské víře či o otázkách týkajících se hodnot a smyslu. Přicházely sem maminky s dětmi, přicházeli i starší osamělí lidé anebo každý, kdo se nechal oslovit některým z bratří františkánů u stánku anebo před vchodem na faru. Hned naproti faře, v kostele, byla možnost adorace a odpoledne i nabídka přímluvné modlitby.

Dopoledne se někteří z misionářů vydali do středních škol, aby mluvili na téma věda a víra a okrajové skupiny (zájem škol byl však v Liberci podstatně nižší než vloni při stejné misii v Plzni). Několikrát v týdnu další skupina misionářů navštívila LDN a domov seniorů na Františkově. Ohlasy z těchto návštěv byly mezi prvními, které misionáři dostali. „*Ráda bych poděkovala jménem klientů za čtvrtěční příjemné posezení. Už druhý den klienti za námi chodili, že se jim promítání i povídání líbilo. Děkujeme. Hana Karásková, vedoucí centra denních aktivit – terapeutka.*“ Další skupina chodila po městě a zvláště po místech, kde žije „mládež ulice“.

Hlavní část libereckého programu se odehrávala večer v kostele sv. Kříže na Malém náměstí. Témata komponovaných večerů slova, písní a modlitby byla:

Jak mluvit s Bohem - zač a proč Boha chválit (5. 10.), Stvořil je jako muže a ženu aneb o kráse muže a ženy z Božího pohledu (6. 10.). Jako hosté přijeli členové z Komunity Blahoslavenství v Olomouci sestra Lucie a otec Vojtěch. Večer smíření aneb společná modlitba představitelů místních církví za pokoj v mezilidských vztazích a za město Liberec (7. 10.). Společně s misionáři se večera zúčastnili přítomní faráři a věřící z těchto libereckých církví: Jan Čapek z Českobratrské církve evangelické, Blahoslav Fajman od baptistů a Vítězslav Lorenovicz z Československé husitské církve.

Z původně plánované besedy Křesťanství v manželské praxi aneb trojúhelník manžel-manželka-Bůh (8. 10.) se pro nepřítomnost hostů stal večer na téma Rány našeho života (jak vznikají a co s nimi) a pak následovala modlitba za konkrétní oblasti v manželství, vztahů mezi mužem a ženou, rodiči a dětmi.

Misie vyvrcholila sobotním dětským odpolednem na faře v Ruprechticích a večerním divadelním příběhem Zraněný Pastýř o člověku, který hledá podstatu svého bytí a jež sám sebe nachází až při setkání s Boží láskou. Hra byla inspirována knihou „Raněný pastýř“ Daniela Ange a pro jevištní provedení upravena režisérkou Martinou Cardelli a zhudebněna maestrem Sergiem Militellem. Podle francouzského originálu a s přihlédnutím k italskému scénáři hru nastudovalo divadelní sdružení z Brna-Židenic (mezi herci byl kněz, studenti, pracující i manželské páry). V Liberci šlo o českou premiéru. Silný příběh končil modlitbou a svědectvími. Ačkoliv už bylo pozdě večer a zima, lidé přesto zůstali a pokračovali v rozhovorech s misionáři.

V neděli misie skončily. Misionáři se ještě rozjeli na jednotlivé farní mše svaté v okolí, aby vydali svědectví o své zkušenosti a tím povzbudili místní věřící k hlásání evangelia i k oživení jejich vlastní víry. Na závěr každé mše svaté byl každému z přihlášených svěřen úmysl k modlitbě za konkrétního člověka z Liberce, napsaný úmysl mohl během týdne zanechat u stánku, v kavárně, v kostele anebo zaslat prostřednictvím webové misijní stránky. Jednalo se o projekt „modlitební adopce na dálku“, jehož úmyslem bylo mezi sebou liberecké obyvatele duchovně propojit. Za celý týden se nashromáždilo přes 80 úmyslů (psaných dětskou rukou i člověkem, který již mnoho pamatuje).

Bratr Jakub Sadílek OFM, hlavní koordinátor misijního týdne na jeho konci řekl: „*Setkali jsme se s velkou otevřeností a upřímností, za což místním lidem moc děkujeme. Cílem misie bylo vydání svědectví o tom, čím žijeme, o Ježíši Kristu, který je pro nás smyslem, náplní života.*“

Liberecké misie sice skončily, ale jen pro misijní tým. Nadále tu zůstávají místní křesťané a otevřené dveře kostelů a farních budov. A především zůstává otevřeno Boží srdce pro každého, kdo si v těchto dnech položil otázku po existenci toho, který je Lásk.

Pět zajímavostí z libereckých misí:

- 1) dosud se v Liberci nepohybovalo tolik řeholníků v hábitech (dodejme, že s úsměvem na tváři);
- 2) denně webové stránky www.frantiskanskemisie.cz navštívilo přes 100 návštěvníků a jsou nadále navštěvované, zde je krom textů k přečtení možné vidět fotogalerie z každého dne, poslouchat nahrávky večerních programů a shlédnout některá videa;
- 3) pozoruhodný byl pozitivní zájem místních médií, filmovou reportáž o misích přinesl Křesťanský magazín na ČT2 a TV NOE v Noevínách (reportáž z NOE lze nalézt na misijním webu);
- 4) během misí bylo rozdáno přes 4000 pozvánek na programy a s kontakty na místní farní aktivity, 600 CD nosičů s audionahrávkami Nového zákona a téměř 500 brožur o základních křesťanských pravdách se svědectvími a modlitbami;
- 5) misie byly neseny modlitbami a obětmi i mnoha dalších „skrytých misionářů“ z řad klauzurových klášterů a nemocných.

s. Andrea Hýblová FSP

Vzpomínka na paní Emílii Sosnovou

Její hlas jsme nejčastěji slyšali při bohoslužbách. Drobná bělovlasá paní. Vídali jsme ji s dvoukolým vozíkem a krabicí dobrot. Hrou na varhany doprovázela mše svaté v našem kostele. Řeč je o paní Emílii Sosnové. Ačkoli pracovala jako úřednice, celý život se intenzivně věnovala hudbě. Zpívala v několika sborech a dokud jí to zdraví dovolovalo, usedala za varhany. Na obnovu tohoto nástroje v našem kostele věnovala nemalé částky, poslední příspěvek pak na tento účel odkázala. Jí patří dík za to, že mohla být dokončena generální oprava, kterou obětavě zařídil mladý varhaník Přemek Kšica, a která trvala s přestávkami osm let. Přispěla i na nákup kancionálů a ukazatele, na němž se zobrazují čísla písní. Bratři františkáni také vzpomínají na její cukrářské výrobky. Do kláštera je přinášela každý týden a prý si je oblíbili zvláště mladší bratři. Její zákusky patřily i k oslavám ve Farním klubu. Na jednu slavnost dokonce přivezla devět kilogramů dortů několika různých druhů. Ve farnosti pomáhala i při jiných aktivitách a podle slov P. Michala byla „věrnou služebnicí za každého počasí“. Zůstávala jí i v posledních letech svého života, kdy měla potíže se zrakem. Do posledních chvil kolem sebe šířila radost a naději. Pro věčnou odměnu v nebesích odešla 15. října 2006. Tento měsíc, přesně 27. listopadu, by oslavila svátek. Vzpomeňme tedy v modlitbě na ženu, která se v naší farnosti přičinila o mnoho dobrého.

Štěpán Havlíček

PŘIPOMÍNÁME

Homilie na slavnost sv. Františka

u Panny Marie Sněžné, 4. 10. 2010

liturgické texty: Sir 50, 1.3-7, Ž 15, Gal 6, 14-18, Mt 11, 25-30

Nebudu dnes hovořit přímo o svatém Františkovi, neboť v tom bych těžko nahradil ty, pro které se stal světcem číslo jedna, a kteří Vám o něm dokáží sami hovořit daleko lépe, protože ho důvěrně znají. Ani nebudu pět nějaké chvalozpěvy na bratry františkány, ať už minulé nebo současné. Chci se s Vámi pouze podělit o to, co mne zaujalo na bratrech františkánech u nás.

Před třemi roky, na setkání mládeže v Táboře, jsem potkal jednoho z nich, kterého jsem již znal dříve. A když jsme tak spolu mluvili, a ptali jsme se jeden druhého, jak to jde u těch františkánů a u těch dominikánů, já jsem tomu bratrovi řekl něco povšechně-neurčitě-akademického o tom, jaké jsou perspektivy, a tak dále... ani už nevím, co jsem mu vlastně řekl. A on, když byla řada na něm, aby řekl něco o tom, jak tomu je dneska s těmi františkány, pravil:

„Záleží na tom, jak se žije Evangelium.“ A nemusel už toho více říkat. Záleží na tom, jak se žije Evangelium. Rozuměj: ne na tom, jestli je nás hodně nebo málo, jestli jsou ti bratři takoví nebo makoví, ale jestli žijí podle Evangelia. Jak žijí bratři františkáni podle Evangelia? Žijou ho tak, jak jsou. Žijou, nebo mají ho žít, podle toho, čím jsou – tedy františkány, lépe řečeno: menšími bratry. Ano, jestliže my dominikáni, jsme rádi, když nás lidé znají jako dominikány, a jsme ještě raději, když nás znají jako bratry kazatele, bratři františkáni budou ještě raději, když je budete nazývat menšími bratry. A nejenom nazývat, ale především, že je tak budete brát. Co to vůbec znamená – menší bratři?

Neznamená to, že by byli malí postavou, neboť někteří z nich mají skoro dva metry. Neznamená to ani to, že by jich bylo málo množstvím, neboť i dnes je jenom v Itálii všech menších bratří více než bratří kazatelů na celém světě. Neznamená to ani, že by byli malí vzděláním, protože některým z nich se mohou ve vzdělanosti a moudrosti sotva vyrovnat dominikáni nebo jezuité.

Menší bratři jsou menšími podle Evangelia. Oni jsou malí tak, jak pán Ježíš chtěl, abychom my všichni byli malí. Malí před Bohem, neboť On nás nekonečně převyšuje. Ale malí též před lidmi, neboť mnozí lidé se hledáním vlastní velikosti od Boha úplně vzdálili. Malí, a proto chudí, aby snad lidé, při cestě za úspěchem, za vzděláním, za životní kariérou, nezapomněli na to nejdůležitější. Malí proto, aby si každý uvědomil, že ten, který je Největší, mocné svrhl z trůnu a poníženě povýšil. Nejmenší proto, že takovým Kristus zjevuje tajemství o svém království: „nikdo nezná Syna, leda Otec, a nikdo

nezná Otce, leda Syn a ten, komu to Syn chtěl zjevit“. A kde Syn zjevil to největší tajemství? Na kříži, neboť tam řekl kajícímu lotru: ještě dnes budeš se mnou v ráji.

Na kříži... Menší bratři zvláště uctívají kříž. A zde se chci s Vámi podělit o druhý ze svých zážitků s jedním z menších bratrů. Když jsem před osmi lety nedaleko Plzně trávil jeden duchovně zaměřený den s menšími bratry, večer jsme si navzájem vyprávěli, jak jsme každý tento den prožili, co jsme dělali. A jeden bratr řekl: šel jsem do kostela a modlil jsem se křížovou cestu. Pak se chvíli odmlčel, a my čekali, ce řekne dál. On pokračoval: „když jsem došel ke dvanáctému zastavení – Ježíš pro nás umírá na kříži – sebral jsem se, a šel jsem domů.“

A my ostatní jsme pochopili, že ten bratr nechtěl tím říct, že by ta zbývající dvě zastavení křížové cesty byla zbytečná. Ani tím nechtěl vyjádřit svou beznaděj nad tím, že Ježíš umírá. Chtěl tím říct, že Ježíšova smrt má pro nás význam – chtělo by se nám říci – naprosto zásadní, ale to je příliš slabé, a tak ten bratr to v tu chvíli vyjádřil tak, že u tohoto zastavení ukončil onoho dne svoji křížovou cestu a odešel.

Milí menší bratři, potřebujeme Vás, abyste nám svým životem stále ukazovali na to nejdůležitější. Jak žijeme po tom, vidět a zakusit radostnou tvář Evangelia, kterou Vám vtiskl váš svatý zakladatel, a skrze Vás celé církvi, celé planetě! Ukažte nám vůni Kristova kříže, aby se i pro nás stal jhem, které netlačí, a břemenem, které netíží. Abychom spolu s Vámi nesli světu radostnou zvěst, že v kříži, v tom sladkém dřevě, je naše spása, a spolu s Vámi se modlili: „Klaníme se ti Pane Ježíši Kriste, v tomto, i ve všech Tvých kostelech na celém světě a dobrořečíme Ti, neboť svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.“

Fr. Lukáš Fošum O.P.

DOPORUČUJEME

Ekologická sekce ČKA zve na besedu *Geoparky*. Úvodní slovo přednese Ing. Martina Pásková, PhD. z Ministerstva životního prostředí. Beseda bude 9. 11. od 17:30 v přízemí kláštera Emauzy v Praze 2, Vyšehradská 49.

Unie katolických žen zve na *společenské odpoledne* na téma Kanárské ostrovy – Tenerife, ve středu 24. 11. od 14:30 do 16:30 ve Farním klubu u P. Marie Sněžné, přednáší RNDr. Ondřej Bartušek;

Milosrdní bratři z Brna pořádají *koncert „Staročeské roráty a pastorely“* v podání vokálně-instrumentálního souboru Bach–Collegium Praha **29. 11. 2010 v 19:30 v kostele sv. Šimona a Judy**, Dušní ul. 29, Praha. Vstupenky zakoupíte v obvyklých předprodejích.

MYŠLENKY

Motto měsíce:

Jsem Bůh jenom když jsem blízko? Jsem-li daleko, Bůh už nejsem? Může se někdo skrýt ve skryších a já ho neuvidím? Nenaplňuji snad nebe i zemi? Je výrok Hospodinův. (Jr 23,23)

Jakmile bude zavřena kniha našeho života, nebudeme k ní moci nic přidat. Ježíš tě pozná podle tvých skutků, jako tys mohl poznat Ježíše podle Jeho skutků. Využij času, rychle prchá!

Střípky moudrosti Josefa Doubravy

Ať chceš nebo nechceš, někam patříš. Jak moc však patříš, to záleží na tobě. Lidem neschází síla, chybí vůle. Neříkej nemohu, přiznej se, že se ti nechce. Nechlub se svým věděním, ale poděkuj za své nadání! Vděčnost je kouzelný klíč, který odemyká srdce pro lásku a zamyká ho před pýchou.

Můj spor s televizí: Televizi dokáže zapnout i malé dítě, ale vypnout jen charakterní člověk. (*Josef Zvěřina*)

Ke slavnosti Krista Krále (v neděli 21. 11. 2010)

Pohled'te na Krále, který se stal bratrem!

Bratrem hladových, neboť lačněl a přistoupil k němu pokušitel.

Bratrem žíznivých, neboť trpěl žízní v mukách na kříži.

Bratrem nahých, neboť přišel na svět nahý a nahý visel na dřevě, vydán posměchu.

Bratrem bezdomovců, neboť Syn člověka neměl, kde by hlavu složil.

Tento král drží s poníženými. Hledá hříšníky stojící stranou a jde za ztracenými. (*J. Dachsel*)

Ty "nejořechovější" aFORYZmy Pavla Kosorína:

Člověk se na světě ještě ani pořádně nerozkouká a už se ho ptají: Máte vybráno?

Někteří lidé vypínají svůj mobilní telefon, aby měli klid; někteří ho ze stejného důvodu zapínají.

Být nemocný má tu výhodu, že když se vás lidé ptají, jak se máte, myslí to upřímně.

Hihi historka

Diskutují kněz a rabín v kavárně. Být knězem je daleko lepší než být rabínem, nadhodí kněz. Rabín mlčí. Já myslím, že u nás člověka čeká daleko větší kariéra než u vás, pokračuje kněz. Rabín stále mlčí. Tak já jsem dneska farář, když se budu snažit a půjde mi to, možná budu biskupem. Ovšem nejen biskupem. Když Bůh dá, možná i kardinálem. A ti nejlepší z nejlepších mají naději stát se papežem. Rabín mlčí. No a papež, to je hlava církve. A nad ním už je jen Bůh. No a co u vás? Jak vy to máte? Rabín se zamyšleně podívá na kněze a řekne: No, jeden z našich se stal tím Bohem.

MODLITBA PŘED ZDRCADLEM

Můj Pane,
vidím, jak stárnu.
Kdysi bych byl o to moudřejší.
Jedno jsem toho tolik stačil,
teď už nic nejde tak, jak bych chtěl.
Jsem pomalejší, jen čas mi běží stále rychleji.
Ubývá dobrých nápadů, přibývá obtíží.
Nechci si stěžovat,
protože by všechno mohlo být daleko horší,
ale stárnout není snadné, aspoň ne pro mne.
Je pravda, že vidím věci trochu jinak než dřív,
ale nezdá se mi, že však vím jistě:
když nemohu spoléhat na sebe,
o to víc smím spoléhat na Tvou věrnost.
Teď už mám naději jen v Tobě.
Neopust' mne, můj Pane, když mne sevře samota,
jestliže nesnáším sám sebe, Ty se mne ujmi.
Propadnu-li panice, daruj mi pokoj,
když si chci stěžovat, naplň srdce i ústa vděčností.
Moje síly ubývají, ale Tvá láska,
jež mě provázela celý život,
zůstane se mnou na věky.

Z knihy Lud'ka Rejchrt: Modlitby šeptem, Kalich 2005:

Žádné "hotové modlitby" nedokážou nahradit prosby a chvály, jež vycházejí ze srdce. Mohou však modlitebníka obohatit a posílit. Sbírká přináší modlitby mučedníků z římských amfiteátrů i nacistických žalářů, modlitby králů i reformátorů, řeholníků i géniů, modlitby přes všechny konfesní hranice.

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, případně připravit něco pro celou farnost.

Modlitba růžence

denně: od 17:25 hod.

Adorace

Čtvrtek 19:00-20:00 v kapli;
každý čtvrtý čtvrtek v měsíci nebude
večerní adorace tichá,
ale s hudbou a moderovaná.

Setkání po mši

Neděle 10:00-12:30 vždy v Klubu.
Posezení při kávě, čaji...
Pro děti i dospělé kulečník.

Setkání ministrantů

je každou neděli po mši sv. pro
rodiny, cca od 11 do 12 hod.
br. Kapistrán OFM

Setkání katechumenů

(příprava dospělých na křest).
Pondělí v 18:30, sraz před farou.
*Katechetka Marie Hlaváčová,
P. Antonín Klaret OFM.*

Setkávání nad Písmem

V pondělí v 19:00 (kromě státních
svátků aj.) v Klubu (od 11. 10.).
P. Petr Regalát Beneš OFM

Společenství seniorů

Úterý od 9:00 v Klubu. Setkání po
ranní mši svaté v 8:00 při čaji a kávě.
Jiří Petrus

Výuka dětí – náboženství

pro děti od 5. tř. ve středu od 17:00
s katechetkou Mgr. S. Skřivánkovou,
simsk@email.cz, tel.: 722 569 464;
pro děti 1.-4. tř. v pátek 15-16, 16-17
Mgr. T. Lenfeldová, tlenf@seznam.cz
Vchod je z Františkánské zahrady.

Biblická katecheze pro dospělé

Ve středu od 19:15 na faře. Sraz
v 19:10 na nádvoří před kostelem.
Katechetka S. Skřivánková.

Příprava na biřmování

*Zájemci o biřmování hlase se nejprve
u br. Jakub OFM, jakub@ofm.cz,
tel. 731 604 059.*

Společenství pro 16-25leté

Pro mladé, kteří se chtějí společně
modlit, diskutovat a probírat život
z víry - ve čtvrtek od 20:00 na faře,
4. čtvrtek adorace v kapli sv. Michala
od 19:15. *br. Jakub, 731 604 059*
jakub@ofm.cz,

Společenství pro druhý stupeň ZŠ

Braťři Kapistrán a Eliáš zakládají
spolčo pro druhý stupeň ZŠ, které
bude v klášteře v odpoledních
hodinách některý den v týdnu.
br. Kapistrán, tel. 733 755 903,
kapistran@ofm.cz

K radosti lidské duše patří také umění žasnout

Žasnout znamená být vděčným, žasnout znamená radovat se z tajemství,
žasnout znamená vidět "za věci neviditelné". Žasnout znamená žít jako
dospělý, ale radovat se jako dítě. Bible hovoří i o tom, že kdo nepřijme Boží
království jako dítě, vůbec do něj nevejde.

Max Kašparů

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle: 9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00
denně: 17:25 modlitba růžence
čtvrtek: 19-20 tichá adorace v kapli sv. Michala
čtvrtý čtvrtek v měsíci – moderovaná adorace s hudbou

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Listopad 2010

1. 11.	Po		Slavnost Všech svatých	
2. 11.	Út		Vzpomínka na všechny zemřelé	
6. 11.	So	10:30	Dušičková pouť v Hájků	Hájek
		18:00	Maďarský soubor studentů základní školy Ilyés Gyula v Hévizu	
7. 11.	Ne	11:00	Modlitba za zemřelé na hřbitově u našeho kostela	sraz na nádvoří
9. 11.	Út	19:19	Setkání pastorační rady	fara
13. 11.	So		Památka svaté Anežky České, panny	
15. 11.	Po	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
21. 11.	Ne		Slavnost Ježíše Krista Krále	
23. 11.	Út	19:00	Setkání farnosti	Klub
24. 11.	St	14:30	Společenské odpoledne: Kanárské ostrovy – Tenerife (pořádá UKŽ)	Klub
25. 11.	Čt	19:15	Společná modlitba za přípravu na Noc kostelů 2011	kaple
27. 11.	So	9-16	Duchovní obnova pro manžele (pro přihlášené)	Klub
		16:00	Výroba adventních věnců	ambit, Klub
28. 11.	Ne	9, 10:15	1. neděle adventní - svěcení adventních věnců	

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243

farář: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, 224 490 340, 606 751 883, klaret@ofm.cz

výpomocní duchovní: P. Jakub OFM, jakub@ofm.cz, P. Regalát OFM

pastorační asistentka: S. Mgr. Lucie Pospíšilová OSF

Úřední hodiny na faře: Po, Út 14-17; St 9-11:30, 14-17:30; Čt 14-15:30; Pá 9-11:30.

Farní klub: bratr Kapistrán, tel.: 733 755 903, Po-Pá 9-11, 14-17; So 9-11.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz; www.lucianpms.cz

Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz. Příští uzávěrka je 20. 11. 2010. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1. Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8,- Kč. Neprodejné. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.